

om Forstaaelsen deraf, da vi i modsat Fald maa se at faa det stærket noget. Ligeledes tilraader jeg for Tiden at stemme for Uendringsforslaget Nr. 56, men jeg tror nok, at vi der maa være forberedte paa, at vi ikke maa faa meget, som vi have forlangt.

Johannsen: Den største Uenighed staar paa Lovforslagets § 6. Her har Udvalget delt sig i et Mindretal og et Flertal. Mindretallet har stillet et Uendringsforslag, som vil forandre Paragraffen saaledes, at Eksamenkommissionen, som vi nu have, bliver opretholdt; Flertallet holder derimod paa Paragraffen, som den er i det foreliggende Lovforslag, nemlig saaledes, at Lærerne ved Seminarierne selv skulle eksaminere under Medvirksomhed af faste Censurer, som Ministeriet har bestikket. Den ærede Ordfører for Udvalget (H. Holm) hører til Mindretallet i dette Spørgsmaal og har som Medlem af Mindretallet varmt anbefalet Mindretallets Forslag om at beholde Eksamenkommissionen. Den ærede Ordførers Argumentation har dog ikke overbevist mig om Rigtigheden af hans Forslag. Jeg skal i øvrigt ikke imødegaa ham, men kun henholde mig til det, der er blevet udtalt af det ærede Medlem fra Bogenfje (Mr. Nielsen) og det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier), men jeg skal dog tilføje et Spørgsmaal: Hvorfor skulde Lærerne ved Seminarierne ikke have samme Ret, som Lærerne ved de øvrige Undervisningsanstalter i Danmark have? Ved Latinskolerne ved Universitetet, de militære Undervisningsanstalter, Landbohøjskolen og alle andre Undervisningsanstalter er det jo Lærerne, som eksaminere ved Eksamen; men denne Ret vil man ikke give Seminarielærerne. Jeg anser det for en Fordel, at det er Lærerne, som eksaminere. For det første er det en Fordel for Eleverne, der faa bedre Lejlighed til at vise, hvad de kunne, og det maa jo dog være Opgaven ved en Eksamen, at Eleverne kan faa Lejlighed til at vise, hvorledes det staar til med Udbytten af den Tid, han har anvendt til Forberedelse. Den anden Fordel er den, at Lærerne maa være fuldstændig Herre over det Stof, de undervise i, naar de skulle eksaminere til Eksamen; uduelige Lærere ville altsaa si Længden ikke kunne blive ved at være Lærere ved Seminarierne, naar disse faa Lov til at eksaminere ved Afgangseksaminerne. — Det Forslag, det ærede Medlem fra Afsens har stillet til § 1 om, at sidste Stykke af denne Paragraf skal udgaa, kaldte det ærede Medlem lille. Her kan jeg ligeledes fuldt ud slutte mig til, hvad det

ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) udtalte, og jeg fraraader derfor naturligvis ærede Medlemmer at stemme for dette Forslag. Dette Stykke, som det ærede Medlem vil have udslettet, gaar jo nemlig ud paa, at der ved Seminarierne skal være en Børneskole, som skal være Dvøvelsskole; det er det, det ærede Medlem fra Afsens ikke vil have. Han paastod nemlig, at en saadan Skole ikke kunde være opdragende, og sagde, at unge uerfarne Mennesker derved forkludrede Børnene. Det ærede Medlem maa dog vide, at Eleverne ved Seminarierne ikke faa Lov til selv at handle med Børnene i Skolen, som de ville, i alt Fald har det ikke været Tilfældet, hvor jeg har haft Lejlighed til at gøre Erfaringer i den Retning. Eleverne arbejde der under en dygtig Lærers Vejledning; de faa at vide Dagen i Forvejen, hvad de skulle beskæftige sig med, og de maa derfor omhyggelig forberede sig til det, som de skulle gennemgaa. Jeg er overbevist om, at de Forældre, som sende deres Børn til disse Skoler, have Grund til at være meget fornøjede med dem, og min Erfaring gaar ogsaa i den Retning, at Forældrene ere saare godt tilfredse med at sende deres Børn til en saadan Skole, thi naar en dygtig Lærer har faa god Hjælp, kan han ogsaa bringe noget ud af Undervisningen, og for Seminarieleverne selv er en saadan Dvøvelsskole det allerbedste Middel til at erhverve sig praktisk Færdighed. Og det vide vi jo dog alle, at den praktiske Færdighed kommer det under alle Forhold i Livet lige saa meget an paa som paa teoretiske Kundskaber. Meget ofte kan den, som er praktisk dygtig, selv om han ikke er kundskabsrig, bringe meget mere ud af sit Arbejde end andre, som vel ere teoretisk dygtige, men upraktiske. — Med Hensyn til de øvrige Uendringsforslag, som staa paa Betænkningen, skal jeg tillade mig at anmode ærede Medlemmer om at stemme for de Uendringsforslag, som hele Udvalget er enigt om, og dem, som Flertallet under Nr. 13 har stillet. Det Uendringsforslag, som er stillet af et Flertal under Nr. 56 til § 9 har jeg og mine Meningsfæller ikke kunnet gaa med til. Her ere vi i Mindretal og mene, at 40,000 Kr. maa være et tilstrækkeligt Tilskud til Seminarierne, hvormod vi kunne gaa med til en Forhøjelse af Tilskuddet paa § 10, b.

J. Scavenius: Jeg ser ikke reitere, end at dette Forslag, der nu dog er kommet saa vidt, at det er gaaet gennem Landstinget, og at det er kommet til anden Behandling her i Tinget og har Udsigt til at blive særdegt i Aar, i det hele og store maa siges at være et godt Forslag. Den højtærede Mi-